

- 3) Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, μπορεί να γίνει δεκτό ότι σε περίπτωση που βοοειδές, για το οποίο έχει εκδοθεί γενεαλογικό πιστοποιητικό από ένωση κτηνοτρόφων του κράτους μέλους που φέρει τον εν λόγω τίτλο, αποτελέσει αντικείμενο ενδοκοινοτικών συναλλαγών, δεν είναι επιλέξιμο για τη χορήγηση στον εμπορευόμενο εξαγωγικών ενισχύσεων λόγω του ότι δεν θεωρείται καθαρόαιμο ζώο αναπαραγωγής, μολονότι έχει εκδοθεί για αυτό επίσημο έγγραφο που φέρει τον προαναφερθέντα τίτλο;

(¹) Απόφαση 2005/379/ΕΚ της Επιτροπής, της 17ης Μαΐου 2005, για τα γενεαλογικά πιστοποιητικά και τα στοιχεία που πρέπει να αναφέρονται για τα καθαρόαιμα βοοειδή αναπαραγωγής, το σπέρμα, τα ωάρια και τα έμβρυά τους (ΕΕ L 125, σ. 15).

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιουλίου 2014 η Dunamenti Erőmű Zrt (έκτο τμήμα) στις 30 Απριλίου 2014 στην υπόθεση T-179/09, Dunamenti Erőmű Zrt κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-357/14 P)

(2014/C 329/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Dunamenti Erőmű Zrt (εκπρόσωποι: J. Philippe, F.-H. Boret και A.-C. Guyon, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2014 στην υπόθεση T-179/09, καθόσον επιβεβαιώνει την απόφαση της Επιτροπής 2009/609/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 41/2005 που χορήγησε η Ουγγαρία μέσω μακροπρόθεσμων συμβάσεων αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας (ΣΑΗΛ) (¹), με την οποία οι ΣΑΗΛ κρίθηκαν ως παράνομες και ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κρατικές ενισχύσεις·
- να αποφανθεί οριστικώς και να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής 2009/609/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 41/2005 που χορήγησε η Ουγγαρία μέσω μακροπρόθεσμων συμβάσεων αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, καθόσον έκρινε ότι η ΣΑΗΛ ήταν παράνομη και ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά κρατική ενίσχυση, ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους αναίρεσως. Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η ανααιρεσείουσα με αίτημα, κατ' ουσίαν, την ακύρωση της αποφάσεως 2009/609/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 41/05 που χορήγησε η Ουγγαρία μέσω μακροπρόθεσμων συμβάσεων αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και, επικουρικώς, την ακύρωση των άρθρων 2 και 5 της εν λόγω αποφάσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσως, η ανααιρεσείουσα βάλλει κατά της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου ότι η μακροπρόθεσμη συμφωνία αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας (ΣΑΗΚ) μπορεί να χαρακτηριστεί ως νέα ενίσχυση, χωρίς προηγούμενη εκτίμηση του αν οι ΣΑΗΛ συνιστούν κρατική ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσως η ανααιρεσείουσα βάλλει κατά του συμπεράσματος του Γενικού Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή δεν έσφαλε διαπιστώνοντας ότι ο χρόνος προσχωρήσεως της Ουγγαρίας στην ΕΕ ήταν το κατάλληλο χρονικό σημείο αναφοράς για τον χαρακτηρισμό ενός μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε κρίνοντας ότι το παράρτημα IV έθεσε έναν κανόνα σύμφωνα με τον οποίο το κατάλληλο χρονικό σημείο αναφοράς για να εκτιμηθεί αν ένα κρατικό μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση ήταν ο χρόνος προσχωρήσεως της Ουγγαρίας στην ΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε την έννοια του άρθρου IV, δεδομένου ότι αυτό ούτε ορίζει ούτε περιλαμβάνει στοιχεία ότι η ανάλυση του αν ένα μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση πρέπει να διεξάγεται κατά τον χρόνο της προσχωρήσεως αυτής.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσως η ανααιρεσίουσα σημειώνει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι είχε παραχωρηθεί ένα πλεονέκτημα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, χωρίς να λάβει υπόψη τα στοιχεία που υφίσταντο κατά τον χρόνο της συνάψεως της ΣΑΗΛ. Το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε κρίνοντας ότι παραχωρήθηκε ένα πλεονέκτημα, ενώ i) η Magyar Villamos Művek (MVM) ενήργησε ως ιδιώτης επενδυτής κατά τη σύναψη της ΣΑΗΛ ως προπαρασκευαστικού μέτρου για να διευκολυνθεί η ιδιωτικοποίηση της Dunamenti, και (ii) σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν η ΣΑΗΛ είχε παράσχει κάποιο πλεονέκτημα (πράγμα το οποίο απορρίπτει η ανααιρεσίουσα), το σχετικό κέρδος είχε επιστραφεί μέσω της πώλησως της Dunamenti.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσως η ανααιρεσίουσα βάλλει κατά της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτιμήσεως του κινδύνου που απορρέει από τις βαρύνουσες τη MVM υποχρεώσεις ελάχιστης απορροφήσεως. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο συνάγοντας την ύπαρξη πλεονεκτήματος από τη δεσμευτική υποχρέωση ελάχιστης απορροφήσεως, χωρίς να υφίσταται απόδειξη της υπάρξεως διαρθρωτικού κινδύνου.

Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσως η ανααιρεσίουσα βάλλει κατά της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου επιβεβαιώσεως της μεθοδολογίας που ακολούθησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό της εκτάσεως της ενισχύσεως. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επιβεβαιώνοντας τη μεθοδολογία κατά την οποία τα προς ανάκτηση ποσά ορίζονται ως η διαφορά των σχετικών εσόδων και όχι ως η διαφορά των σχετικών κερδών, καθόσον τούτο μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την ίδια την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως.

(¹) EE L 225, σ. 53

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vilniaus miesto apylinkės teismas (Λιθουανία)
στις 23 Ιουλίου 2014 — ERGO Insurance SE, ενεργούσα δια της ERGO Insurance SE Lietuvos filiala
κατά If P&C Insurance AS, ενεργούσα δια της If P&C Insurance AS filiala**

(Υπόθεση C-359/14)

(2014/C 329/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: ERGO Insurance SE, ενεργούσα δια της ERGO Insurance SE Lietuvos filiala

Εναγόμενη: If P&C Insurance AS, ενεργούσα δια της If P&C Insurance AS filiala

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενochές (Ρώμη Ι) (¹), κατά το οποίο, «[εφόσον] το εφαρμοστέο δίκαιο δεν μπορεί να καθορισθεί σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2, η σύμβαση διέπεται από το δίκαιο της χώρας με την οποία συνδέεται στενότερα», την έννοια ότι σε περιπτώσεις όπως η επίμαχη εν προκειμένω εφαρμόζεται το γερμανικό δίκαιο;
2. Σε περίπτωση αρνητική απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει ο κανόνας του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 1ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενochές (Ρώμη ΙΙ) (²), την έννοια ότι, σε περιπτώσεις όπως η επίμαχη εν προκειμένω, το εφαρμοστέο δίκαιο στη διαφορά μεταξύ του ασφαλιστή του έλκοντος οχήματος και του ασφαλιστή του ρυμουλκούμενου οχήματος πρέπει να προσδιοριστεί βάσει του δικαίου της χώρας όπου προκλήθηκε η οφειλόμενη στο τροχαίο ατύχημα ζημία;

(¹) EE L 177, σ. 6.

(²) EE L 199, σ. 40.